

namítá neplatnost tohoto předpisu pro nedostatek opory v jazykovém zákoně, ježto ani jazykový zákon, ani zákon jiný neupravuje, jak nakládati s podáními dvoujazyčnými, a proto okolnost, že strana svá podání sepiše pro lepší porozumění jak v jazyku státním tak i v jazyku mateřském (jednacím), nemůže prý býti důvodem k odmítnutí.

Touto námitkou dotýká se stížnost předpokladu, za něhož jsou obce s menšinovým jazykem jednacím podle čl. 78 povinny dopisovati obcím v jazyku státním, t. j. předpokladu, že obce, jímž se dopisuje, nejsou oprávněny od stran přijímati podání v jazyku jiném nežli v jazyku státním, a přivádí tím na spor otázku, zdali podání strany, sepsané jak v jazyku státním tak i v jazyku mešinovém, jest stejně posuzovati jako podání strany, jež obce nejsou povinny přijmouti proto, že je sepsáno toliko v jazyku menšinovém.

Nss již na základě usnesení odborného plena z 1. dubna 1926 v nál. Boh. A 5705/26 a 6998/27 vyslovil, že příslušník menšinového jazyka nemá nároku, aby státní úřady přijaly jeho podání, jehož text jest sepsán jak v jazyku státním, tak i menšinovém, když není tu předpokladů § 2 odst. 2 jaz. zák., a že čl. 6 jaz. nař., pokud normuje to, co výše cit. zásadou bylo na základě jazykového zákona vysloveno, není v rozporu se zákonem. Na tomto názoru setrvává nss i nyní. To, co platí podle právě uvedeného o podání stran co do významu jazyka menšinového, připojeného vedle státního, mohla vzhledem k důvodům podaným shora o poměru čl. 78 jaz. nař. k duchu jazyk. zák. státní moc výkonná podle § 8 odst. 1 jaz. zák. předepsati také pro dopisování obcí úřadům.

Č. 9840.

Jazykové právo: * Článek 85 jazyk. nař. č. 17/26 jest kryt předpisem § 8 odst. 4 jazyk. zák.

(Nález ze dne 21. dubna 1932 č. 6467.)

V ě c: Městská obec Ch. proti ministerstvu vnitra o jazykovou úpravu orientačních nápisů.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Na sporu je příkaz vydaný osp-ou v Ch. st-lce na základě čl. 81 odst. 5 jaz. nař., aby všechny orientační nápisy na silnicích a cestách byly také v jazyku státním, a to na prvním místě. Tento příkaz v pořadí stolic žal. úřad nař. rozhodnutím potvrdil, ježto jest odůvodněn předpisem čl. 81 odst. 6 jaz. nař., vydaným pro samosprávné úřady podle § 8 odst. 1 jaz. zák. Vydati nař. příkaz byla osp oprávněna vzhledem k čl. 85 i podle čl. 97 odst. 1 jaz. nař.

Stížnost navrhuje zrušiti toto rozhodnutí pro nezákonnost, vytýká spornému příkazu povahu všeobecného jazykově právního pokynu, který nekárá určitých případů porušení jazykových předpisů, a spatřuje v tom rozpor s čl. 97 odst. 1 jaz. nař., podle něhož dohlédací úřad může zasáhnouti jen tehdy, zjistí-li určité porušení jazykových předpisů. —

V projednávaném případě úřad I. stolice vydal městské obci Ch. příkaz shora na začátku uvedený a rozhodl tím podle abstraktní normy právní, vydané státní mocí výkonnou, konkrétní otázku jazykové úpravy zmíněných orientačních nápisů v obci Ch.; proto je věcně neodůvodněna výtka, že jde o všeobecný jazykově právní pokyn beze vztahu k určitému porušení předpisů, ježto tento vztah k určitému porušení jazykových předpisů jest spatřovati právě v tomto příkaze jako nepřímě vyslovený, neboť nelze rozumně si vykládati takový příkaz v tom smyslu, že již příslušnému předpisu jest vyhověno a tudíž vyslovený příkaz je bezpředmětný. To také ani v řízení správním nebylo, ani v stížnosti není tvrzeno. St-ka vzpírala se a brojí i nyní v stížnosti jenom proti formě tvrzeného všeobecného pokynu jazykového, a to, jak shora uvedeno, neprávem. Z tohoto skutkového stavu stížností nepopřehného, že obec příslušným předpisům nevyhověla, jest i nss-u vycházeti.

Stížnost však dále namítá neplatnost čl. 81 odst. 6. jaz. nař., na němž je napadené rozhodnutí založeno, a vytýká mu rozpor nejen s § 3, nýbrž i s § 8 jaz. zák., dovolávajíc se nál. Boh. A 7173/28. Nss zabýval se podrobně již těmito námitkami a vyvrátil je nálesem Boh. A 9003/31, v oddílu o orientačních nápisích, v němž dovedl, že čl. 81 odst. 6 jaz. nař. je v souhlase se zákonem. Na tomto názoru setrvává nss i nyní.

Stížnost konečně namítá neplatnost čl. 85 jaz. nař., jehož se žal. úřad ve svém rozhodnutí dovolává, ježto vůči obecnímu zastupitelstvu nebo obecní radě stanoví zjednatí odpomoc nákladem a na škodu obce k provedení nařízení jazykového a tím dostává se do rozporu s § 104 čes. zř. ob., který tuto pravomoc dohlédacího úřadu omezuje pouze na provádění zákonů a také § 8 odst. 4 jaz. zák. neposkytuje cit. nař. opory, neboť stanoví pouze, že nařízení má obsahovati také předpisy potřebné k tomu konci, aby se zabezpečilo úspěšné provádění jazykového zákona.

Avšak tato námitka je bezdůvodna již proto, že čl. 85 jaz. nař. má svoji zákonnou oporu v § 8 odst. 4 jaz. zák., podle něhož řízení má obsahovati také předpisy potřebné k tomu konci, aby se zabezpečilo úspěšné jeho provádění, čímž míněn je podle povahy věci nejen jazykový zákon sám, nýbrž i předpisy jazykového nařízení podle ustanovení § 8 odst. 1 jaz. zák. k jeho provedení platně vydané. Nemůže proto býti předpisu čl. 85 jaz. nař. takto krytému zákonem na újmu nějaká jiná dřívější norma právní a tedy ani § 104 obec. zřiz. česk.

Č. 9841.

Jazykové právo: Všeobecná jazykově právní směrnice nebo konkrétní rozhodnutí?

(Nález ze dne 21. dubna 1932 č. 6468.)

V ě c: Městská obec Ch. proti ministerstvu vnitra o jazykovou úpravu obecních vyhlášek.